

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2008/2021
19.05.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић и Бранка Станића, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Вукица Мидоровић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Миодраг Влајнић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 54/21 од 11.02.2021. године, у седници одржаној 19.05.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 54/21 од 11.02.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Кикинди П2. 243/20 од 24.12.2020. године, обавезан је тужени да тужиљи исплати 993.629,00 динара и на име трошкова поступка 34.500,00 динара са каматом на оба износа почев од извршности пресуде до исплате. Тужбени захтев тужиље је одбијен за износ од 484.482,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж2 54/21 од 11.02.2021. године усвојена је жалба туженог и првостепена пресуда преиначена тако што је одбијен тужбени захтев за исплату износа од 993.629,00 динара и захтев за накнаду трошкова парничног поступка са каматом од извршности до исплате. Тужиља је обавезана да туженом накнади трошкове жалбеног поступка од 24.400,00 динара.

Против правноснажне другостепене пресуде тужиља је благовремено изјавила ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду на основу члана 408. у вези члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП и нашао да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а ревизијом се одређено не указује на постојање других битних повреда одредаба парничног поступка због којих се ревизија у смислу члана 407. став 1. ЗПП-а, може изјавити.

Према утврђеном чињеничном стању, парничне странке су живеле у ванбрачној заједници која је прекинута када је тужила била у петом месецу трудноће од када је наставила да живи са својим родитељима у ... Правноснажном пресудом Вишег суда у Зрењанину П2. 9/20 утврђено је да је тужени отац малолетног ВВ рођеног ...2018. године, а да мајка самостално врши родитељско право, док је отац обавезан да на име његовог издржавања почев од 15.07.2020. године месечно плаћа 350 CHF док за то трају законски услови, а да дете виђа на начин ближе описан у изреци наведене пресуде. Неспорно је да тужени није допринио издржавању заједничког детета док таква обавеза није за њега утврђена пресудом, па је издржавање први пут платио у јулу месецу 2020. године. Како је у том периоду тужила сама издржавала њиховог заједничког сина, без доприноса туженог, овом тужбом на име регреса у смислу члана 165. став 1. Породичног закона од туженог потражује исплату износа од укупно 1.477.111,37 динара.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је делимично усвојио тужбени захтев и обавезао туженог да тужиљи исплати 993.629,00 динара са каматом од извршности до исплате.

Апелациони суд у Новом Саду је преиначио првостепену пресуду и одбио тужбени захтев тужиле за исплату траженог износа, правилно закључивши да тужиљи као мајци не припада право на регрес за дато издржавање од туженог- оца заједничког малолетног детета.

Према члану 165. став 1. Породичног закона, лице које је фактички давало издржавање, а није имало правну обавезу има право на накнаду за учињено издржавање од лица које је било дужно да даје издржавање.

У конкретном случају тужила – мајка је издржавала заједничко малолетно дете уз помоћ чланова своје уже породице од рођења до ...2020. године када је установљена обавеза туженог да на име издржавања месечно плаћа 350 швајцарских франака. Мајка није лице које „нема правну обавезу“ издржавања свог детета. Напротив, ту правну обавезу има и на основу члана 68., 73. и 154. Породичног закона. Смисао правила из члана 165. став 1. Породичног закона је да право на регрес има треће лице које фактички плаћа издржавање иако нема законску обавезу (родитељи имају законску обавезу издржавања своје деце). Како мајка – тужила није треће лице, њој не припада право регреса не само по основу правила из Породичног закона (који је уредио односе родитеља и деце – обавезу издржавања), већ ни по основу правила стицања без основа (члан 210. и 218. ЗОО). С тога нису основани наводи ревизије о погрешној примени материјалног права.

На основу члана 414. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа-судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић